CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library
S.D.P.B.
Coll. No. 795

Title Śankaravijayaḍiṇḍima.

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No.: 795 Subject: Kavya.

Title: Śankara vijayadindima.

Author: Dhanapali Scribe: —

Date of the work: — Date of the Ms.: —

Place of the work: — Place of the Ms.: —

Size: 12·3" by 6·9" Extent: 7 foll.

Language: Sanskrit Script: Devanāgarī

Remarks: ——

इति एकादशःसर्गः समाप्तः

श्री० ॥ अथोयभैरवनिर्जयंसपरिकरंवर्णयितुमुपक्रमते तत्रतस्मिन्देशएकदाआच्छादितस्वीयदोषःसीताहरणायागतरावणवत्क
षोयेनस्थितःकार्यस्यशेषोयस्य अनल्पादोषायस्मिन् तथाभूतःकश्चिदसौकापालिकोमायामानविनिर्मुक्तंमुनिमपश्यदित्यन्वयः इ
मुनिविशिनष्टि कामक्रोधादीनांवश्यंनभवतीतितथातंवश्येंद्रियाश्वैर्मुनिभिर्विमृग्यं प्रशस्यंभाष्यंसपदिआदिश्य रहस्यमेकांतमाश्रित्य
उ० ॥ २ ॥ सकापालिकश्चिरादभीष्टंदृष्ट्वास्वमिष्टंसंसिद्धमिवनिर्धार्यदृष्टोमहद्भ्योविशिष्टंश्रेष्ठंनिजलाभेनतुष्टंकृत्यशिष्टंस्वकर्तव्यशेषंस्पष्टं

श्री०॥अथैकादशःसर्गः॥तत्रैकदाच्छादितनैजदोषःपौलस्त्यवत्कल्पितसाधुवेषः॥निर्मानमायंस्थितकार्यशे
षःकापालिकःकश्चिदनल्पदोषः॥ १ ॥ असावपश्यन्मदनाद्यवश्यंवश्येंद्रियाश्वैर्मुनिभिर्विमृग्यं ॥ आदिश्यभा
ष्यंसपदिप्रशस्यमासीनमाश्रित्यमुनिंरहस्यं॥ २ ॥ दृष्ट्वैवहृष्टःसचिरादभीष्टंनिर्धार्यसंसिद्धमिवस्वमिष्टं ॥ मह
द्विशिष्टंनिजलाभतुष्टंविस्पष्टमाचष्टचकृत्यशिष्टं॥३॥गुणांस्तवाकर्ण्यमुनेनवद्यान्सार्वज्ञ्यसौशील्यदयालुता
द्यान्॥ द्रष्टुंसमुत्कंठितचित्तवृत्तिर्भवंतमागांविदितप्रवृत्तिः॥४॥त्वमेकएवात्रनिरस्तमोहःपराकृतद्वैतिवचः
समूहः॥ आभासिदूरीकृतदेहमानःशुद्धाद्वयोयोजितसर्वमानः॥ ५ ॥

यथास्यात्तथोक्तवान् ॥३॥ तद्वचनमुदाहरति हेमुनेऽनवद्यान्सर्वज्ञताद्यान्तवगुणानाकर्ण्यभवंतंद्रष्टुंसम्यगुत्कंठिताचित्तवृत्तिर्यस्य विदितातव
प्रवृत्तिर्येनतादृशोहमागतवानस्मि ॥४॥ स्वप्रयोजनसिद्धयेस्तौति अत्रलोकेनिरस्तमोहस्त्वमेवैकः यतःपराकृतोद्वैतिवचसांसमूहोयेनस्वयंदूरी
कृतदेहमानोयोजितःसर्वस्मैमानोयेनतथाभूतस्त्वममानीमानदइत्युक्तः शुद्धाद्वयःपरमात्मैवाभासि पाठांतरेशुद्धाद्वयेयोजितानिसर्वाणिप्रमा
णानियेनसत्वमेकःसर्वोत्तमत्वेनप्रकाशसइतिव्याख्येयं ॥ ५ ॥

अमर्त्त्यलोकेषुइंद्रादिदेवलोकेष्वपिगीताकीर्त्तिर्यस्यसकटाक्षलेशेनार्दितानाशितासज्जनानामार्त्तिःपीडायेनससदुक्तिभिःसंपादिताविश्वस्य
मूर्त्तिर्येन ॥ उपे० ॥ ६ ॥ विजित्वरत्वात् विजयनशीलत्वाद्गलेहस्तिताहस्तेनगलेगृहीताअन्येवादिनोयेनमहावदान्योऽतिशयेनविश्राणनशी
लः ॥ ७ ॥ तथाचैवंविधेषुभवादृशेषुकार्यार्थिनोत्यंतंदुष्प्रापमपिकाममनवाप्यक्कापिकस्यांचिदप्यवस्थायांनगच्छंतिकिंतुप्राप्यैवयांति ॥८॥

परोपकृत्यैप्रगृहीतमूर्तिरमर्त्यलोकेष्वपिगीतकीर्तिः ॥ कटाक्षलेशार्दितसज्जनार्तिःसदुक्तिसंपादितविश्वमूर्तिः
॥ ६ ॥ गुणाकरत्वाद्भुवनैकमान्यःसमस्तवित्त्वादभिमानशून्यः ॥ विजित्वरत्वाद्गलहस्तितान्यःस्वात्मप्रदत्वा
च्चमहावदान्यः ॥ ७ ॥ अशेषकल्याणगुणालयेषुपरावरज्ञेषुभवादृशेषु ॥ कार्यार्थिनःक्काप्यनवाप्यकामंनयां
तिदुष्प्रापमपिप्रकामं ॥ ८ ॥ तस्मान्महत्कार्यमहंप्रपद्यनिर्वर्तितंसर्वविदात्वयाद्य ॥ कपालिनंप्रीणयितुंयतिष्ये
कृतार्थमात्मानमतःकरिष्ये ॥ ९ ॥ अनेनदेहेनसहैवगंतुंकैलासमीशेनसमंचरंतुं ॥ अतोषयंतीव्रतपोभिरुग्रैस्सु
दुष्करैरब्दशतंसमग्रं ॥ १० ॥ तुष्टोऽब्रवीन्मांगिरिशःपुमर्थमभीप्सितंप्राप्स्यसिमत्प्रियार्थं ॥ जुहोषिचेत्सर्ववि
दःशिरोवाहुताशनेभूमिपतेःशिरोवा ॥ ११ ॥ एतावदुक्त्वांतरधान्महेशस्तदाहितत्संग्रहणेधृताशः ॥ चराम्यथा
पिक्षितिपोनलब्ध्योनसर्ववित्तत्रमयोपलब्धः ॥ १२ ॥

एवंस्तुत्वाचार्यमभिमुखीकृत्यकथनीयमाह यस्मात्सर्वविदात्वयानिष्पादितंमहत्कार्यमासाद्यकपालिनंभैरवंप्रीणयितुंयत्नंकरिष्ये ततःकपालि
प्रीणनादात्मानंकृतार्थंकरिष्ये इं० ॥९॥ सर्वविदात्वयानिर्वर्त्तितमित्युक्तंतद्विवृणोति अनेनेति उप:कपर्दीश्रीकंठइत्यमराद्गुमंरुद्रं उ
॥ ११ ॥ तयोःसर्वज्ञक्षितिपयोःसंग्रहणेधृताआशायेनतत्रतयोर्मध्ये ॥ १२ ॥

दिष्ट्याभद्रंजातं मेऽनुबंधःप्रकृतस्यकार्यस्यानुवर्त्तनंसेत्स्यति दोषोत्पादेनुबंधःस्यात्प्रकृतस्यानुवर्त्तनेइत्यमरः यतोजनस्यबंधोभ
व ॥१३॥ इतःपरंमेनुबंधःसेत्स्यतीत्युक्तेरतःपरंराजासर्वज्ञोवामिलिष्यतीत्यभिप्रायंनोपादद्यादित्याशयेनाह मूर्द्धेति तस्मात्सर्वविदि
प्रमाणं आख्या० ॥१४॥ तस्मात्स्वस्यममचलाभंदेहस्यचनश्वरत्वमालोच्यशिरःप्रदानमुचितमेवेत्याशयेनाह शिरइति उ० ॥१५॥
चितुंमनस्तेकुतःक्षमतइत्याशंक्यभवतोविरक्तत्वादित्याह तच्छिरोयाचितुंमनोमेनोत्सहते यतइष्टदायिस्वशरीरंकोवात्यजतुभवांस्तुविरक्तत्व

दिष्ट्याद्यलोकस्यहितेचरंतंसर्वज्ञमद्राक्षमहंभवंतं ॥ इतःपरंसेत्स्यतिमेऽनुबंधःसंदर्शनांतोहिजनस्यबंधः॥ १३ ॥
मूर्धाभिषिक्तस्यशिरःकपालंमुनीशितुर्वामिमसिद्धिहेतुः ॥ आद्यंपुनर्मेमनसाप्यलभ्यंततःपरंतत्रभवान्प्रमा
णं ॥ १४ ॥ शिरःप्रदानेद्भुतकीर्तिलाभस्तवापिलोकेममसिद्धिलाभः ॥ आलोच्यदेहस्यचनश्वरत्वंयद्रोचतेसत्तम
तत्कुरुत्वं ॥ १५॥ तद्याचितुंनक्षमतेमनोमेकोवेष्टदायिस्वशरीरमुज्झतु॥भवान्विरक्तोनशरीरमानीपरोपकाराय
धृतात्मदेहः ॥ १६ ॥ जनाःपरक्लेशकथानभिज्ञानक्तंदिवास्वार्थकृतात्मचित्ताः ॥ रिपुंनिहंतुंकुलिशायवज्रीदा
धीचमादात्किलवांछितास्थि ॥ १७॥

देहमानीसंप्रतिदेहधारणमपिपरोपकारायैवनत्वभिमाननिमित्तमित्याह परोपकारायेति ॥१६॥ यद्यप्येवंतथापित्वंपरक्लेशावहंकर्मानुष्ठातुंकि
मितिप्रवृत्तोसीत्याशंक्याह सर्वेपिजनाःपरक्लेशकथानभिज्ञायतोदिवानिशंस्वार्थेतत्परआत्मादेहेंद्रियादिचित्तंचयेषां तत्रोदाहरणमाहशत्रुंनिहं
तुंवज्रनिर्माणायेंद्रोदाधीचमभिलषितमस्थिस्वीकृतवान् तथाचयदासात्विकमुख्यानामियंदशातदाऽस्मद्विधानांकाकथेतिभावः वि० ॥१७॥

वदान्यैर्भवादृशैस्तुस्थिरस्यसर्वगतस्यप्राप्तयेक्षणिकत्वात्शरीरमपिसुत्याज्यमेवेत्याशयेनाह दधीचिमुख्याइति उ० ॥ १८ ॥ तथाचकेचित्प्र
शांतादययाव्याप्ताःभवादृशाःपरतुष्टिहेतोःशरीरंधरंतेअस्मादृशास्तुकेचनदययाविहीनाःस्वार्थैकनिष्ठालोकेसंति ॥ १९ ॥ तस्मात्परोपकारि
णात्वयावश्यंशिरोदेयमित्याशयवानाह परोपकारंविनाकिंचित्प्रयोजनंतवनास्तियतःपुत्रवित्तलोकैषणाविनिर्मुक्तोभवानित्याह विधुतैषण
स्येति ननुत्वयापिममेदंयुक्तंनवेतिविचार्यवक्तव्यमित्याशंक्याहास्मादृशास्तुहेयोगिन् कामवशत्वादहोकष्टं युक्तायुक्तेनविजानंति ॥ २० ॥

दधीचिमुख्याःक्षणिकंशरीरंत्यक्त्वापरार्थैस्मयशःशरीरं ॥ प्राप्यास्थिरंसर्वगतंजगंतिगुणैरनर्घ्यैःखलुरंजयंति
॥१८॥ वपुर्धरंतेपरतुष्टिहेतोःकेचित्प्रशांतादययापरीताः॥ अस्मादृशाःकेचनसंतिलोकेस्वार्थैकनिष्ठादययावि
हीनाः॥ १९ ॥ परोपकारंनविनास्तिकिंचित्प्रयोजनंतेविधुतैषणस्य॥ अस्मादृशाःकामवशास्तुयुक्तायुक्तेविजा
नंतिनहंतयोगिन्॥ २० ॥ जीमूतवाहोनिजजीवदायीदधीचिरप्यस्थिमुदाददानः ॥ आचंद्रतारार्कमपायशून्यं
प्राप्तौयशःकर्णपथंगतौहि॥ २१ ॥ यद्यप्यदेयंननुदेहवद्भिर्मयार्थितंगर्हितमेवसद्भिः ॥ तथापिसर्वत्रविरागव
द्भिःकिमस्त्यदेयंपरमार्थविद्भिः॥ २२॥

स्वशरीरप्रदानसदृशंयशःसाधनंत्वन्यन्नास्त्येवेत्याह जीमूतवाहाख्योनिजजीवनदायीदधीचिश्चस्वास्थिदायीद्वावपिप्रलयपर्यंतंन
शःप्राप्तौकर्णपथंगतौहिप्रसिद्धंहियस्मात्कर्णपथंगतावितिवा ॥ २१ ॥ ननुदेहस्यादेयत्वंजानन्किमिदमतिनिंदितंप्रार्थयसेइत्या
वंतथापिपरमार्थविस्त्वात्सर्वत्रविरागवतांभवादृशानांकिमप्यदेयंनास्तीत्यालोच्यप्रार्थनांकरोमीत्याह यद्यपीति ॥ २२ ॥

नन्वन्यःकश्चिदेवंविधोऽन्विष्यप्रार्थ्यइत्याशंक्ययथाविधस्यशिरोममसिद्धिहेतुस्तथाविधोभवानेवनत्वन्यइत्याह साधकश्रेष्ठे
डमूर्धन्यस्याखंडितरेतसःकपालमाहुर्नचभवंतंविनाहेभगवंस्तथाविधवीर्यवंतःपुमांसोबहवःपृथिव्यांसंति ॥ २३ ॥ अतोऽवश्यं
तेनमोस्त्वित्युक्त्वाऽग्रेपतितमधस्ताद्वीक्ष्य सुधीःकृपालुःसमस्तादाकृष्टमनाअब्रवीत् ॥ उपें० ॥ २४ ॥ तद्वचनमुदाहरति नैवेति
शनिमित्तवंतंनृकायंजानन्कोवाप्राज्ञतमोऽर्थिसात्नकुर्यात् अपितुकुर्यादेव अन्यथातस्यप्राज्ञतमत्वमेवकुतस्त्यमित्यर्थः ॥ इंद्र० ॥ २५

अखंडमूर्धन्यकपालमाहुःसंसिद्धिदंसाधकपुंगवेभ्यः ॥ विनाभवंतंबहवोनसंतितद्वत्पुमांसोभगवन्पृथि
व्यां ॥ २३ ॥ प्रयच्छशीर्षंभगवन्नमःस्तादितीरयित्वापतितंपुरस्तात् ॥ तमब्रवीद्वीक्ष्यसुधीरधस्तात्कृपा
लुरावृत्तमनाःसमस्तात् ॥ २४ ॥ नैवाभ्यसूयामिवचस्त्वदीयंप्रीत्याप्रयच्छामिशिरोऽस्मदीयं ॥ कोवार्थिसा
त्प्राज्ञतमोनृकायंजानन्नकुर्यादिहवद्धपायं ॥ २५ ॥ पतत्यवश्यंहिविकृष्यमाणंकालेनयत्नादपिरक्ष्यमाणं ॥
वर्ष्मानुनासिध्यतिचेत्परार्थःसएवमर्त्यस्यपरःपुमर्थः ॥ २६ ॥ वर्तेविविक्तेऽधिसमाधिसिद्धिविन्मिथःसमा
याहिकरोमितेमतं ॥ नाहंप्रकाशंवितरीतुमुत्सहेशिरःकपालंविजनंसमाश्रय ॥ २७ ॥

त्नादपिरक्ष्यमाणंशरीरंकालेनाकृष्यमाणंअवश्यंपतति ततोऽनेनवर्ष्मणापरप्रयोजनंसित्ध्यतिचेत्तर्हिसएवमरणधर्मकस्यपरःपुरुषार्थः ॥ उ०
॥ २६ ॥ तस्माद्धेसिद्धिवित्यथाविविक्तेहमधिसमाधिसमाधौवर्त्तेतथामिथोरहसिसमायाहि तेऽभिमतंकरोमियतोशिरःकपालंप्रकटंदातुंअहं
नोत्सहेअतोविजनंसमाश्रय ॥ २७ ॥

कुतइतिचेत्तत्राह शिष्याययेतान्नितितंकार्यंजानंतितर्हिहेयोगिन्विहतिंविदध्युस्तवंकार्यस्यविनाशंकुर्युः यतोमदेकशरणाःस्वशरीरत्यागव
न्निजनाथशरीरमोक्षोप्यसह्यइत्याहितत्स्वंशरीरंत्यक्तुंकोवासहेतनिजनाथशरीरस्यमोक्षंचकोवाक्षमेत ॥ व॰ ॥२८॥ इत्येवंतौश्रीशंकरकापा
लिकौसंविदंवितनुतांसंभाषणंसंकेतंवाकृतवंतौ ततोयोगीमनस्वीमुदितःसन्जगाम श्रीशंकरोऽपिनिजधामनिजोषमास तूर्ष्णीबभूव मनोगंभाव
मसौकिंचिदपिनप्रोक्तवान् ॥ २९ ॥ कंकालानांशरीरास्थिनांमालयाकृतागात्रभूषायेन ॥ इंद्र॰ ॥ ३० ॥ श्रेष्ठेषुशिष्येषुस्नानादिकार्यायवि

शिष्याविदंतियदिचिंतितकार्यमेतद्योगिन्मदेकशरणाविहतिंविदध्युः ॥ कोवासहेतवपुरेतदपोहितुंस्वंकोवाक्ष
मेतनिजनाथशरीरमोक्षं ॥ २८ ॥ तौसंविदंवितनुतामितिसंप्रहृष्टौयोगीजगाममुदितोनिलयंमनस्वी ॥ श्रीशं
करोऽपिनिजधामनिजोषमासप्रोचेनकिंचिदपिभावमसौमनोगं ॥ २९ ॥ शूलीत्रिपुंड्रीपुरतोवलोकीकंकाल
मालाकृतगात्रभूषः॥ संरक्तनेत्रोमदघूर्णिताक्षोयोगीययौदेशिकवासभूमिं ॥३०॥ शिष्येषुशिष्टेषुविदूरगेषुस्ना
नादिकार्यायविविक्तभाजि ॥ श्रीदेशिकेंद्रेतुसनंदनाख्यभीत्यास्वदेहंव्यवधायगूढे॥३१॥ तंभैरवाकारमुदीक्ष्यदे
शिकस्त्यक्तुंशरीरंव्यधितस्वयंमनः॥ आत्मानमात्मन्युदयुंक्तयोजयन्समाहितात्माकरणानिसंहरन् ॥३२॥ तंभै
वोलोकतलोकपूज्यंस्वसौख्यतुच्छीकृतदेवराज्यं ॥ योगीशमासादितनिर्विकल्पंसनत्सुजातप्रभृतेरनल्पं ॥३

दूरगेषुसत्सुश्रीदेशिकेंद्रेतुसनंदनाख्याद्भीत्यादेहंगूढेव्यवधायविविक्तभाजिसतियथावित्यन्वयः॥३१॥ तंभैरवाकारंकपालिनं
रीरंत्यक्तुंस्वयंमनोव्यधात् समाहितांतःकरणःप्रणवंजपन्यःकरणानिसंहरन्आत्मानंत्वंपदार्थमात्मनितत्पदार्थेऽयुंक्त ॥ उ॰
भैरवाकारःकापालिकःसनत्सुजातादेःसकशादनल्पं ॥ आ॰ ॥ ३३ ॥

अद्भुतेनाश्चर्येणाविष्टंमनोयस्य तथाभूतेनमयेत्येवंविज्ञाप्यमानोऽसौविभुर्नृहरिरितिवक्ष्यमाणमुक्तवान् ॥ ५० ॥ तदुदाहरति यथाऽमुनाकिरातयूनैकाग्रचित्तेनाहंध्यातस्तथापूर्वैर्ब्रह्मादिभिरपिनध्यातोऽतस्त्वंनोपालभेथाइतिकथयन्मेप्रसादंकृत्वातिरोधानंकृतवान् ॥ इंद्र० ॥ ५१ ॥ पद्मपादस्यतांवाणींश्रुत्वाऽखिलैरानंदमग्नैरभाविसर्वेप्यानंदमग्नाअभूवन् अनल्पेनस्वतेजसाजगद्ब्रांडंदलयन्नृसिंहोजगर्जच ॥ उ० ॥ ५२ ॥

महर्षिभिस्त्वंमनसाप्यगम्योवनेचरस्यैवकथंवशेभूः ॥ इत्यद्भुताविष्टहृदामयासौविज्ञाप्यमानोविभुरित्यवादीत् ॥ ५० ॥ एकाग्रचित्तेनयथामुनाहंध्यातस्तथाधातृमुखैर्नपूर्वैः ॥ नोपालभेथास्त्वमितीरयन्मेकृत्वाप्रसादंकृतवांस्तिरोधिं ॥ ५१ ॥ आकर्ण्यतांपद्मपदस्यवाणीमानंदमग्नैरखिलैरभावि ॥ जगर्जचोच्चैर्जगदंडभांडंभूम्नास्वधाम्नादलयन्नृसिंहः ॥ ५२ ॥ ततस्तदाभाटचलत्समाधिःस्वात्मप्रबोधोन्मथितत्र्युपाधिः ॥ उन्मील्यनेत्रेविकरालवक्त्रंव्यलोकयन्मानवपंचवक्त्रं ॥ ५३ ॥ चंद्रांशुसोदर्यसटाजटालंतार्तीयनेत्रानलकनन्निटालं ॥ सहोद्यदुष्णांशुसहस्रभासंविध्यंडविस्फोटकृदट्टहासं ॥ ५४ ॥

ततस्तस्यगर्जनानंतरंतस्याभाटेनसाहंकारनादेनचलत्समाधिर्यस्य स्वात्मसाक्षात्कारेणोन्मथिताःकारणादित्रयउपाधयोय[illegible] त्रेउन्मील्यकरालवक्त्रंमानवपंचास्यंनृसिंहमवलोकयत् ॥ ५३ ॥ तंविशिनष्टि चंद्रकिरणसदृशाभिःसटाभिर्जटालंव्याप्तं तृत[illegible] नत्स्फुरन्निटालंमस्तकंयस्य सहोद्यतांसूर्यसहस्राणांभाइवभायस्य ब्रह्मांडविस्फोटकरोऽट्टहासोयस्यतं ॥ ५४ ॥

बहिर्गताःसर्वेविनेयास्तंशब्दंआकर्णयन्नाकुलचित्तवृत्तयः समीपमागतवंतआगत्यचाग्रतोमृतंभैरवसंज्ञंकापालिकं ततो
नस्थितंगुरुंदृष्टवंतः ॥४४ ॥ सनंदनःपद्मपादःसस्मितंयथास्यात्तथाइतिवक्ष्यमाणमुक्तवान् ॥ ४५ ॥ तद्वचनमुदाहरति पूर्व
स्यपर्वतस्याग्रेपुण्यंकिमपिवनंसमाश्रित्यभक्त्यैकवश्यमेनंनृहरिंभगवंतंध्यायन्ननेकान्दिवसानहंनीतवान् ॥ ४६ ॥ हेवाचंयम

आकर्णयंस्तंनिनदंवहिर्गतानुपागमन्नाकुलचित्तवृत्तयः ॥ व्यलोकयन्भैरवमग्रतोमृतंततोविमुक्तंचगु
सुखोपितं ॥ ४४ ॥प्रह्लादवश्योभगवान्कथंवाप्रसादितोयंनृहरिस्त्वयेति ॥ सविस्मयैःस्निग्धजनैःसपृष्टःस
नंदनःसस्मितमित्यवादीत् ॥ ४५ ॥ पुराकिलाहोवलभूधराग्रेपुण्यंसमाश्रित्यकिमप्यरण्यं ॥ भक्त्यैकवश्यंभ
गवंतमेनंध्यायन्ननेकान्दिवसाननैषं ॥ ४६ ॥ किमर्थमेकोगिरिगह्वरेस्मिन्वाचंयमत्वंवससीतिशश्वत् ॥
केनापिपृष्टोऽत्रकिरातयूनाप्रत्युत्तरंप्रागहमित्यवोचं ॥ ४७ ॥ आकंठमत्यद्भुतमर्त्यमूर्तिःकंठीरवात्मापरतश्च
कश्चित् ॥ मृगोवनेस्मिन्मृगयोवसन्मेभवत्यहोनाक्षिपथेकदाऽपि ॥ ४८ ॥ इतीरयत्येवमपिक्षणेनवनेचरो
यंप्रविशन्वनांतं ॥ निवध्यगाढंनृहरिंलताभिःपुण्यैरगण्यैःपुरतोन्यधान्मे ॥ ४९ ॥

किमर्थमेकस्त्वंवससीतिकेनापिकिरातयूनापुराशश्वत्पृष्टोहमितिवक्ष्यमाणंप्रत्युत्तरमुक्तवान् ॥ ४७ ॥ तदाह कंठपर्यंतमत्यद्भुतानरमूर्त्तिर्य
स्य परतश्चसिंहात्माकश्चिन्मृगोस्मिन्वनेवसन् हेमृगयोव्याधममाक्षिमार्गेकदापिनभवति अहोऽतिकष्टं ॥ ४८ ॥ इत्येवंमयिकथयत्येवसति
अयंवनेचरोवनमध्यंक्षणमात्रेणप्रविशन्नृहरिंलताभिर्गाढंनिबध्यमेपुण्यैरगण्यैर्ममाग्रेस्थापितवान् ॥ ४९ ॥

अंससंधिप्रदेशेचिबुकमधरोष्ठाधःप्रदेशंनिधाय व्यात्तास्यंविवृतमुखंजानूपरिउत्तानकरौनिधाय सामिअर्द्धं कांतंशोभंतं ।
च्चीकृतमुच्चैःकृतंपूर्वगात्रंशिरोभागोयेन सिद्धासने मेढ्राढुपरिविन्यस्यसव्यंगुल्फंतथोपरि गुल्फांतरंचविन्यस्यसिद्धाःसिद्धा
सीनंशेषितंचिन्मात्रंयेनतत्रैवविन्यस्तइंद्रियवर्गोयेनसमाधिनाविस्मारितःसर्वसर्गोयेन ॥ ३५ ॥ एवंतंश्रीशंकरंविलोक्यापा
र्वमर्जितस्तीव्रःपंकःपापंयेन प्रोद्यतखड्गःसकापालिकोहंतुंयावत्सविधंआचार्यसमीपंप्रापपद्मपदोऽपितावद्विज्ञातवान् ॥ ३६ ॥

जत्रुप्रदेशेचिबुकंनिधायव्यात्तास्यमुत्तानकरौनिधाय ॥जानूपरिप्रेक्षितनासिकांतंविलोचनेसामिनिमील्य
तं॥ ३४॥ आसीनमुच्चीकृतपूर्वगात्रंसिद्धासनेशेषितबोधमात्रं ॥ चिन्मात्रविन्यस्तहृषीकवर्गसमाधिविस्मा
रितविश्वसर्ग ॥ ३५ ॥ विलोक्यतंहंतुमपास्तशंकःस्वबुद्धिपूर्वार्जिततीव्रपंकः ॥ प्रापोद्यतासिःसविधंसयाव
द्विज्ञातवान्पद्मपदोऽपितावत्॥ ३६ ॥ त्रिशूलमुद्यम्यनिहंतुकामंगुरुंयतात्मासमुदैक्षतांतः ॥ स्थितश्शुकोपज्व
लिताग्निकल्पःसपद्मपादःस्वगुरोर्हितैषी॥ ३७॥ स्मरन्नथैषस्मरदार्तिहारिप्रह्लादवश्यंपरमंमहस्तत् ॥ समंत्रसि
द्धोनृहरेर्नृसिंहोभूत्वाददर्शोग्रदुरीहचेष्टां ॥ ३८॥ सतत्क्षणक्षुब्धनिजस्वभावःप्रवृद्धरुड्विस्मृतमर्त्यभावः ॥ आ
विष्कृतात्युग्रनृसिंहभावःसमुत्पपातातुलितप्रभावः॥ ३९॥

म्यगुरुंनिहंतुकामंकापालिनंयतात्मामनसिसमुदैक्षत दृष्ट्वाचतत्रस्थितएवसपद्मपादोज्वलदग्निकल्पश्शुकोपयतःस्वगुरोर्हितैषी ॥ उपें० ॥
॥ ३७ ॥ अथानंतरंस्मरतामार्त्तिहरणं प्रह्लादवश्यंप्रह्लादाधीनं नृहरेस्तत्परमंस्वरूपभूतं महस्तेजः स्मरन्नेषपद्मपादोनृसिंहोभूत्वातस्योग्रंदु
रीहचेष्टांददर्शयतोमंत्रसिद्धः ॥ वि० ॥ ३८ ॥ सपद्मपादःप्रवृद्धरुट्प्रवृद्धरोषः ॥ उ० ॥ ३९ ॥

सटानांस्कंधरोम्णां छटयासमूहेनस्फोटितोमेघसंघोयेन तीव्रशब्देनत्रासितोभूतसंघोयेन संवेगेनसंमूर्छितोसंमोहितोलोकसंघोयेन किमेतदि
त्याकुलोदेवसंघोयस्मात्ससमुत्पपातेतिपूर्वेणसंबंधः ॥ ४० ॥ क्षुभ्यत्समुद्रमित्यादिक्रियाविशेषणं क्षुभ्यत्समुद्रोयस्यांक्रियायां समुदूढंरौद्रम
त्यंतभयानकं रटंतोनिशाटाराक्षसादयोयस्यां ज्वलंतोदिशामंताःप्रांतभागायस्यां प्रचलद्भूमेरंतोयस्यां भ्रश्यंतिअक्षाणिजनानामिंद्रियाणि
यस्यां दलदंतरिक्षंयस्यां तथाजवादभिद्रुत्येतिपरेणान्वयः ॥ ४१ ॥ जवादभिद्रुत्यशितस्वरूपैःशितस्वरुःतीक्ष्णंवज्रंतद्वद्दुर्येर्नखाग्रैःपुरादैत्येश्व

सटाछटास्फोटितमेघसंघस्तीव्रारवत्रासितभूतसंघः॥ संवेगसंमूर्छितलोकसंघःकिमेतदित्याकुलदेवसंघः
॥४०॥ क्षुभ्यत्समुद्रंसमुदूढरौद्रंरटन्निशाटंस्फुटदद्रिकूटं॥ ज्वलद्दिशांतंप्रचलद्धरांतंप्रभ्रश्यदक्षंदलदंतरिक्षं॥
॥ ४१ ॥ जवादभिद्रुत्यशितस्वरूग्रैर्दैत्येश्वरस्येवपुरानखाग्रैः ॥ क्षिपत्त्रिशूलस्यसतस्यवक्षोददारविक्षिप्त
सुरारिपक्षः॥ ४२॥ तत्ताद्दगत्युग्रनखायुधाग्र्योदंष्ट्रांतरप्रोतदुरीहदेहः॥ निन्येतदानींन्टहरिर्विदीर्णद्युपट्टणाट्टा
लिकमट्टहासं॥ ४३॥

रस्यहिरण्यकशिपोरिवक्षिपत्त्रिशूलस्यतस्यकापालिकस्यवक्षः क्षिप्तःसुरारिपक्षोयेन सन्टसिंहोददार ॥ ४२ ॥ ततश्चतन्
घानांसिंहानांअग्र्योदंष्ट्रांतरेप्रोतोदुरीहस्यदुश्चेष्टस्यकापालिकस्यदेहोयेन सन्टहरिस्तदानींविदीर्णाद्युपट्टणानांस्वर्गनगराणांअ
थाभूतंअट्टहासंविस्तारितवान् ॥ ४३ ॥

बहिर्गताःसर्वेविनेयास्तंशब्दंआकर्णयन्नाकुलचित्तवृत्तयः समीपमागतवंतआगत्यचाग्रतोमृतंभैरवसंज्ञंकापालिकं ततो...
नस्थितंगुरुंदृष्टवंतः ॥४४॥ सनंदनःपद्मपादःसस्मितंयथास्यात्तथाइतिवक्ष्यमाणमुक्तवान् ॥ ४५ ॥ तद्वचनमुदाहरति पूर्व...
स्यपर्वतस्याग्रेपुण्यंकिमपिवनंसमाश्रित्यभक्त्यैकवश्यमेनंनृहरिंभगवंतंध्यायन्ननेकान्दिवसानहंनीतवान् ॥ ४६ ॥ हेवाचंयम...

आकर्णयंस्तंनिनदंबहिर्गतानुपागमन्नाकुलचित्तवृत्तयः ॥ व्यलोकयन्भैरवमग्रतोमृतंततोविमुक्तंचगु...
सुखोपितं ॥ ४४ ॥प्रह्लादवश्योभगवान्कथंवाप्रसादितोयंनृहरिस्त्वयेति ॥ सविस्मयैःस्निग्धजनैःसपृष्टःस...
नंदनःसस्मितमित्यवादीत् ॥ ४५ ॥ पुराकिलाहोबलभूधराग्रेपुण्यंसमाश्रित्यकिमप्यरण्यं ॥ भक्त्यैकवश्यंभ
गवंतमेनंध्यायन्ननेकान्दिवसाननैषं ॥ ४६ ॥ किमर्थमेकोगिरिगह्वरेस्मिन्वाचंयमत्वंवससीतिशश्वत् ॥
केनापिपृष्टोऽत्रकिरातयूनाप्रत्युत्तरंप्रागहमित्यवोचं ॥ ४७ ॥ आकंठमत्यद्भुतमर्त्यमूर्तिःकंठीरवात्मापरतश्च
कश्चित् ॥ मृगोवनेस्मिन्मृगयोवसन्मेभवत्यहोनाक्षिपथेकदाऽपि ॥ ४८ ॥ इतीरयत्येवमपिक्षणेनवनेचरो
यंप्रविशन्वनांतं ॥ निबध्यगाढंनृहरिंलताभिःपुण्यैरगण्यैःपुरतोन्यधान्मे ॥ ४९ ॥

किमर्थमेकस्त्वंवससीतिकेनापिकिरातयूनापुराशश्वत्पृष्टोहमितिवक्ष्यमाणंप्रत्युत्तरमुक्तवान् ॥ ४७ ॥ तदाह कंठपर्यंतमत्यद्भुतानरमूर्त्तिर्य
स्य परतश्चसिंहात्माकश्चिन्मृगोस्मिन्वनेवसन् हेमृगयोव्याधममाक्षिमार्गेकदापिनभवति अहोऽतिकष्टं ॥ ४८ ॥ इत्येवंमयिकथयत्येवसति
अयंवनेचरोवनमध्यंक्षणमात्रेणप्रविशन्नृहरिंलताभिर्गाढंनिबध्यमेपुण्यैरगण्यैर्ममाग्रेस्थापितवान् ॥ ४९ ॥

नखाग्रेणनिर्भिन्नात्कपालिवक्षस्थलादुच्चलच्छोणितस्यपंकेनव्याप्तान्यंगानियस्यतं श्रीवत्सोनामरोम्णामावर्त्तस्तेनयुक्तंदक्षिण
वत्सःपुत्रादिवर्षयोः तर्णकेनोरसिक्लीबमितिमेदिनी गलेवैजयंत्याश्रीरत्नेनकौस्तुभमणिनाचसंस्पर्धिनीतस्यकपालिनआंत्राण
॥ ५५ ॥ देवासुरत्रासकरस्यातिघोरस्यस्वाकारस्यसारेणबलेनव्यथितोंडकोशोयेनदंष्ट्राभिःकरालान्मुखान्निर्गच्छदग्निज्वालालि
समास्वादितोनभोवकाशोयेनतं ॥ ५६ ॥ स्वरोमकूपेभ्यउद्गतानांविस्फुलिंगानांप्रचारेणसंदीपिताःसर्वलोकायेन जंभमसुरविशेषंद्व

नखाग्रनिर्भिन्नकपालिवक्षस्थलोच्चलच्छोणितपंकिलांगं ॥ श्रीवत्सवत्संगलवैजयंतीश्रीरत्नसंस्पर्धितदांत्र
मालं॥५५॥ सुरासुरत्रासकरातिघोरस्वाकारसारव्यथितांडकोशं॥दंष्ट्राकरालाननिर्यदग्निज्वालालिसंली
ढनभोवकाशं ॥ ५६ ॥ स्वरोमकूपोद्गतविस्फुलिंगप्रचारसंदीपितसर्वलोकं ॥ जंभद्विडुज्जृंभितशंभुदंभसंस्तं
भनारंभकदंतपेषं ॥ ५७ ॥ माभूदकालेप्रलयोमहात्मन्कोपंनियच्छेतिगृणद्भिरारात् ॥ ससाध्वसैःप्रांजलि
भिःसगात्रकंपैर्विरंच्यादिभिरर्थ्यमानं ॥ ५८ ॥ विलोक्यविद्युच्चपलोग्रजिह्वंयतिक्षितीशःपुरतोनृसिंहं ॥ अ
भीतिरैडिष्टतदोपकंठंस्थितोऽपिहर्षाश्रुपिनद्धकंठः ॥ ५९ ॥

द्विड्द्विट्इंद्रःउज्जृंभितउल्लसितःशंभुर्महादेवस्तयोर्दंभस्यक्षापनकैतवस्ययत्संस्तंभनंतस्यारंभकोदंतपेषोयस्य ॥ ५७ ॥ हेमहात्मन् असमयेप्रलयो
माभूत् अतःकोपंनियच्छेत्येवंससाध्वसैःसगात्रकंपैःप्रांजलिभिरादरात्स्तुवद्भिःब्रह्मादिभिःप्रार्थ्यमानं ॥ ५८ ॥ विद्युद्वच्चपलोपजिह्वमेवंभूतंनृह
रिंपुरतोविलोक्यतदासमीपंस्थितोपिभीतिरहितोहर्षाश्रुभिःपिनद्धःकंठोयस्यसयतिराजःश्रीशंकरःस्तुतवान् ॥ उपें० ॥ ५९ ॥

हेनरहरेकोपमुपसंहर यतोऽनर्थदं यदर्थमाविष्कृतःसतुतवशत्रुर्निहतःसन्भुविवर्त्ततेऽतोहेदेवसनातनींमयिकृपांकुरु किंच भवत्कोपदृष्ट्यास
र्वमिदंजगद्भयमेति ॥ ६० ॥ किंच तवविष्णोःवपुःखलुसत्वंउदाहृतं हियतस्तवकोपनमण्वपिनोचितं तत्तस्मादस्मिन्कालेसुखायशांतिप्राप्नु
हि तवैतन्नोचितमितिसाक्षेपमाह रुद्रगुणंतमःसत्वगुणोविष्णुःत्वंकथमाश्रयसे ॥ ६१ ॥ एवंकोपशांतिप्रार्थयित्वास्तौति हेदेवतमसकलभीति
षुस्मरन्सन्सर्वभयमपोह्यपुमान्सुखीभवति तवदर्शनेसतिकिंप्रवदामि सयद्भवतिनतद्वक्तुंशक्यमित्यर्थस्तस्मात्तवदर्शनंपरमदुर्लभमेव ॥ ६२ ॥

नरहरेहरकोपमनर्थदंतवरिपुर्निहतोभुविवर्तते ॥ कुरुकृपांमयिदेवसनातनींजगदिदंभयमेतिभवद्दृशा ॥
॥६०॥तववपुःकिलसत्वमुदाहृतंतवहिकोपनमण्वपिनोचितं॥तदिहशांतिमवाप्नुहिशर्मणेहरगुणंहरिराश्र
यसेकथं॥६१॥सकलभीतिषुदेवतमस्मरन्सकलभीतिमपोह्यसुखीपुमान् ॥ भवतिकिंप्रवदामितवेक्षणे
परमदुर्लभमेवतवेक्षणं ॥ ६२ ॥ स्मृतवतस्तवपादसरोरुहंस्मृतवतःपुरुषस्यविमुक्तता ॥ तवकराभिहतोस्त्र
तभैरवोनहिसएषपुनर्भवमेष्यति॥ ६३ ॥ दितिजसूनुममुंव्यसनार्दितंसकृदरक्षदुदारगुणोभवान् ॥ सकल
गत्वमुदीरितमस्फुटंप्रकटमेवविधित्सुरभूत्पुरा॥ ६४॥

अथकापालिकस्यविमोक्षायव्याजेनाह तवपादकमलंस्मृतवतोस्मृतवतःपुरुषस्यविमुक्ताभवति अयंतुभैरवस्तवकरेणाभिहतः
षपुनःसंसृतिनप्राप्स्यतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ भक्तरक्षणंतद्वचनपालनंचतवस्वभावएवेत्याह दितिजस्यहिरण्यकशिपोःपुत्रंप्रल्हादंअमु
वान्सकृदरक्षन् कासाविनिपित्राापृष्टेननेतेनोदीरितंसर्वत्रैवास्तीतिसर्वगत्वमस्फुटंप्रकटमेवविधातुमिच्छुःपुराअयेभवान्प्रादुरभूत् ॥ ६

त्वमेवब्रह्मादिरूपेणसृष्ट्यादिकंकरोषीत्याह रजसावृतोविश्वंसृजसि स्थितिविधौस्वीकृतसत्वःउद्यतायुधःपालयसि तस्यहरणस
वृतस्तदाहरसंज्ञितोहरसि॥६५॥वस्तुतस्तुअजस्यजन्म निर्गुणस्यगुणाश्चनैवसंति तर्हिजन्मादिकंकिमर्थमित्यतआह तवजन्मादिकं
ययतस्तवपदंवाङ्मनसातिगं यतोवाचोनिवर्त्ततेअप्राप्यमनसासहेत्यादिश्रुतेः तर्हितंत्वौपनिषदंपुरुषंपृच्छामीतिकथश्रुतिगम्यते
तिवचश्चकितंसत्तवबोधकं अस्थूलमनण्वित्येवंनिषेधमखेनलक्षणावृत्त्याचबोधयति नतसाक्षादित्यर्थः॥६६॥ यद्यपिनामरूपादिवि

सृजसिविश्वमिदंरजसावृतःस्थितिविधौश्रितसत्वउदायुधः॥ अवसितद्धरणेतमसावृतोहरसिदेवतदाहर
संज्ञितः॥६५॥तवजनिर्नगुणास्तवतत्वतोजगदनुग्रहणायभवादिकं॥ तवपदंखलुवाङ्मनसातिगंश्रुति
वचश्चकितंतवबोधकं॥ ६६ ॥ नरहरेतवनामपरिश्रवात्प्रमथगुह्यकदुष्टपिशाचकाः॥ अपसरंतिविभो
ऽसुरनायकानहिपुरःस्थितयेप्रभवंत्यपि ॥ ६७ ॥ त्वमेवसर्गस्थितिहेतुरस्यत्वमेवनेतानृहरेऽखिलस्य ॥
त्वमेवचिंत्योहृदयेनवद्येत्वामेवचिन्मात्रमहंप्रपद्ये॥६८॥ हतोवराकोहिरुषंनियच्छविश्वस्यभूमन्नभयंप्र
यच्छ॥ एतेहिदेवाःशममर्थयंतेनिरीक्ष्यभीताप्रतिखेदयंते॥६९॥

तथापिहेनरहरेतवनामपरिश्रवणात्प्रमथादयोऽपसरंतिदूरतरंगच्छंति हेविभोदैत्यनायकास्तुपुरःस्थितयेऽपिसमर्थानभवंति ॥ ६७ ॥ तथाच य
तःसर्गादिहेतुःनियंत्रादिश्चत्वमेवातस्त्वामेवचिन्मात्रमहंप्रपद्येइत्याह त्वमेवेति ॥ ७० ॥ ६८ ॥ एवंस्तुत्वारोषशांतिपुनःप्रार्थयते हियस्मादयंव
राकोहतोऽतःकोपंनियच्छ हेभूमन्नतेनचविश्वस्याभयंप्रयच्छ हियस्मादेतेदेवाःशमंप्रार्थयंते निरीक्ष्यभीताःप्रतिखेदंप्राप्नुवंति ॥ ६९ ॥

किंच हियस्मात्तवानुकंपाहीनैर्जनैर्द्रष्टुंनशक्या तत्तस्माद्धेआत्मन्निमांतिरस्कृतकोटिविद्युतंमूर्त्तिमुपसंहर तेतवभयान्समतिक्रांतसीमांत्रिलो
कींपाहि ॥ ७० ॥ अथेदानींश्रीनृसिंहाट्टहासंवर्णयंस्तस्माद्दुरितशमंप्रार्थयति कल्पांतउज्जृंभमाणस्यप्रमथपरिवृढस्यरुद्रस्यप्रौढोयोलालाट
वह्निस्तस्यज्वालाभिरालीढायांत्रिलोक्यांजनितस्यचटचटाशब्दस्यधिक्कारेधुर्यः पुनश्चमध्येब्रह्मांडोदरकुहरंब्रह्मांडात्मकपात्रजठरच्छिद्रमध्ये
योअनैकांत्येनाव्यभिचारेणदुस्थादुर्घटाएकरूपेणस्थितिर्यस्याः अनेकरूपांजन्ममरणादिलक्षणावस्थांप्रतिस्त्यानस्त्यानोघनानलघनोवह्निमू

द्रष्टुंनशक्याहितवानुकंपाहीनैर्जनैर्निकृतकोटिशंपां॥मूर्तिंतदात्मन्नुपसंहरेमांपाहित्रिलोकींसमतीतसीमां ७०॥
कल्पांतोज्जृंभमाणप्रमथपरिवृढप्रौढलालाटवह्निज्वालालीढत्रिलोकीजनितचटचटाध्वानधिक्कारधुर्यः ॥ मध्ये
ब्रह्मांडभांडोदरकुहरमनैकांत्यदुस्थामवस्थांस्त्यानस्त्यानोममायंदलयतुदुरितंश्रीनृसिंहाट्टहासः ॥ ७१ ॥ मध्ये
व्यानद्धवातंधयगुणवलनाधानमंथानभूभृन्मंथेनोत्क्षोभिदुग्धोदधिलहरिमिथःस्फालनाचारघोरः ॥ कल्पांतो
न्निद्ररुद्रोच्चतरडमरुकध्वानबद्धाभ्यसूयोघोषोयंकर्णघोरःक्षपयतुनृहरेरंहसांसंहतिंनः ॥ ७२॥

र्त्तिः स्त्यानंस्निग्धेपिचघनेत्वनलालस्ययोरपीतिमेदिनी एवंभूतोयंश्रीनृसिंहाट्टहासोममदुरितंदलयतु स्रग्धरा ॥ ७१॥ किंच मध्ये
सम्यग्बद्धस्यवातंधयोवायुपोवासुकिसंज्ञःसर्पःतल्लक्षणस्यगुणस्यवलनस्यावेष्टनस्याधानंस्थापनंयत्रसचासौमंथनाद्रिर्मंदराच
मंथनंतेनक्षोभितःक्षीरसमुद्रस्यलहरीणांयोमिथःस्फालनाचारस्ताडनाचारस्तद्वत्घोरस्तस्मात्घोरइतिवा श्रुतश्चकल्पांतउन्नि
डमरुकशब्देनबद्धाऽभ्यसूयायेनतथाभूतोऽयंकर्णघोरोनृहरेर्घोषोनोंऽहसांपापानांसमुदायंक्षपयतु ॥ ७२ ॥

किंच कल्पांतसमयेसमुज्जृंभतांअंभोदानांगुंफेसमूहेस्फूर्जतामशनीनांस्फुरंत्यापुरुरटितायाबृहद्गर्जनायाअनल्पान्गर्वप्ररोह

शुचूर्णीकुर्वाणः पुनश्चक्रीडायैयोवराहेंद्रस्तस्यनासायाःसरभसंसवेगंविसरन्योघोरोघूर्घोलक्षणःशब्दस्तस्यश्रीरिवश्रीर्यस्य

ट्टहासोहेहरहरेतिसंभ्रमेवोप्सा वेगेननःपापानिहन्यात् ॥७३॥ एवंविशिष्टस्तुतिभिर्नृहरौप्रशांतेसतिएषमुनिःपद्मपादःस्वंभाव

क्षुंदानोमंक्षुकल्पावधिसमयसमुज्जृंभदंभोदगुंफस्फूर्जद्दंभोलिसंघस्फुरदुरुरटिताखर्वगर्वप्ररोहान् ॥ क्रीडाक्रोडेंद्रघोणासरभसविसरद्घोरघूर्घोरवश्रीर्गंभीरस्तेट्टहासोहरहरनृहरेरंहसांहांसिहन्यात् ॥ ७३ ॥ एवंविशिष्टनुतिभिर्नृहरौप्रशांतेस्वंभावमेत्यमुनिरेषबभूवशांतः ॥ स्वप्नानुभूतिमिवशांतमनाःस्वमेनमात्मानमात्मगुरवेप्रणतिंचकार ॥ ७४ ॥ चारित्र्यमेतत्प्रयतस्त्रिसंध्यंभक्त्यापठेद्यःश्रृणुयादवंध्यं ॥ तीर्त्वापमृत्युंप्रतिपद्यभक्तिंसभुक्तभोगःसमुपैतिमुक्तिं ॥ ७५ ॥ इतिश्रीमाधवीयेतदुग्रभैरवनिर्जयः ॥ संक्षेपशंकरजयेसर्ग एकादशोऽभवत् ॥ ११ ॥ मूल ॥ संख्या ॥ १०८ ॥

ततश्चशांतमनाःस्वप्नानुभूतिमिवैनंस्वात्मानंस्वगुरवेप्रकर्षेणनतिंचकार ॥ व० ॥ ७४ ॥ उक्तचारित्र्यपठनादेःफलमाह चारित्र्यमिति प्रयतः सावधानःअवंध्यमनिष्फलं ॥ उ० ॥ ७५ ॥ इतिश्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यबालगोपालतीर्थश्रीपूज्यपादशिष्यदत्तवंशावतंसरामकुमारसूनुधनपतिकृतेश्रीशंकराचार्यविजयडिंडिमेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ टीकासंख्या ॥ १७१ ॥